

PRVI OPŠTINSKI SUD BEOGRAD

BEOGRAD

XXI Pbr. 385/08

Tužioc:

1. Vladimir Todorović iz Novog Sada, Ul. Stevana Branovačkog 1
2. Ivan Benašić iz Novog Sada, Ul. Branka Radičevića 7
3. Sofija Dotlić iz Novog Sada, Ul. Dragiše Brašovana 14d
4. Dragoljub Blažić iz Novog Sada, Ul. Đorđa Tabakovića 26
5. Nenad Stefanović iz Beograda, Ul. Dušana Vukasovića 82
6. Danko Vasović iz Beograda, Beli Potok, Bulevar JNA 77
7. Milena Dražić iz Beograda, Ul. Svetogorska 35/2
8. Miloš Cvetković iz Užica, Ul. Dimitrija Tucovića 85
9. Radoje Andrić iz Užica, Ul. Lazara Mutapa 11
10. Slaviša Stepanović iz Beograda, ul. Kapetana Miloša Žunića 17/2
11. Nataša Marković iz Beograda, Ul. Knez Mihailova 42
12. Grujica Spasović iz Beograda, Ul. Nova Skojevska 7
13. Živko Milić iz Beograda, Ul. Braće Jerkovića 151/X
14. Vladimir Bačlija iz Beograda, Ul. Kapetan Mišina 20
15. Duško Tešić iz Beograda, Ul. Džordža Vašingtona 8
16. Divna Đorđević iz Beograda, Ul. Ilje Garašanina 37
17. Gordana Peškirić iz Beograda, Ul. Danteova br. 5
18. Branislav Stanković iz Beograda, Ul. Oplenačka 49/3
19. Mirjana Jovanović iz Beograda, Ul. Vidikovački Venac 51/36
20. Marija Kesler iz Beograda, Ul. Gradište 24
21. Branko Stošić iz Beograda, Ul. Gandijeva 215
22. Hari Štajner iz Beograda, Bulevar Mihajla Pupina 5
23. Svetozar Tadić iz Beograda Ul. Slavoljuba Vuksanovića br. 2
24. Slobodanka Ast iz Beograda, Ul. Kralja Milana 10/III
25. Aleksandar Đukanović iz Beograda, Ul. Sindelićeva 4/2
26. Dragan Zindović iz Beograda, Ul. Deset Avijatičara 1.

koje sve zastupa Branko Pavlović, advokat iz Beograda, Ul. Braće Radovanovića 16

Tuženi:

1. Republika Srbija
2. NIP Kompanija "Novosti" a.d. Beograd, Trg Nikole Pašića 7, koga po punomoćju u prilogu zastupa advokat Tihomir Hrnjak, Knez Mihailova br. 19, Beograd
3. Manojlo Vukotić, Trg Nikole Pašića 7

ODGOVOR DRUGOTUŽENOG NA TUŽBU

Postupajući po nalogu Suda radi izjašnjenja na tužbu gore označenih tužilaca, punomoćnik drugotuženog izjašnjava se kako sledi.

Pre svega, punomoćnik drugotuženog osporava stvarnu i mesnu nadležnost Prvog opštinskog suda, kao suda opšte nadležnosti, s obzirom da je pravno pitanje i pravni osnov – **statusno pravno pitanje prava na kapitalu privrednog subjekta**, u ovom slučaju tuženog Kompanije "Novosti". Okolnost da se radi o naknadi štete i okolnost koja nije dovoljno

pravno precizno naglašena – da je tužilac zatražio solidarnu odgovornost tuženika nije dovoljan razlog za ustanovljavanje nadležnosti suda opšte nadležnosti, jer pravni osnov potraživanja je pitanje prava tužilaca na hartije od vrednosti koje čine strukturu ili su trebale činiti strukturu kapitala jednog pravnog subjekta.

Ovaj prigovor smatramo predhodnim pitanjem i predlažemo Sudu da u smislu odredbi ZPP-a prvo odluči o prigovoru stvarne i mesne nadležnosti, pa nakon toga nastavi postupak.

Tužbena argumentacija i navodi koji su citirani kao dokazi za usvajanje tužbenog zahteva su **nedovoljni** jer samo **parcijalno** obuhvataju različite srgumente, odnosno rešenja nadležnih organa. koja su u celokupnom postupku privatizacije Kompanije “Novosti” donošena i usvajana.

1.

Tvrdnja da je “celokupna svojinska transformacija pravosnažnom sudskom odlukom i odlukom nadležnog Ministarstva poništena” nije tačna, jer presuda Višeg privrednog suda nije tangirala konačno rešenje u upravnom postupku tadašnje Direkcije za procenu vrednosti kapitala br. 647-1/98-1-6 od 14.07.1999. godine kojim je verifikovana konačna vrednost osnovnog kapitala kompanije “Novosti” u iznosu od 4.750.00.00 dinara, kao akcijski kapital i 1.474.000.00 novih dinara, kao društveni kapital, sa rezervacijom iznos od 11.000,00 dinara zbog dva akcionara.

Dakle, pogrešno se tužilac poziva na navedenu presudu kao svoj pravni osnov, jer navedena presuda se ne odnosi na suštinu stvari, već na postupak metodologije revolarizacije vrednosti kapitala koji u upravnom postupku nadzire Direkcija za procenu vrednosti kapitala.

2.

Tužbeni navodi pod tačkom 3. upravo se nalaze u koneksitetu sa gore navedenim stanovištem, imajući u vidu da nije sporno da je Kompanija “Novosti” tokom 2004. godine vršila upis strukture vlasništva nad kapitalom u centralni registar HIOV.

3.

Tužbeni navodi pod tačkom 4. su potpuno pogrešna koncepcija na kojoj tužioci zasnivaju tužbeni zahtev, iz prostog razloga što tužioci nisu imali u vidu **Uredbu** tadašnje Savezne Vlade SRJ, kojom je na osnovu čl.5. stav 1. Zakona o Saveznim javnim ustanovama – “*Savezna javna ustanova Borba preuzela poslove, sredstva, prava i obaveze sa bilansnim stanjem utvrđenim na dan stupanja na snagu Uredbe, kao i zaposlene organizacija nastalih iz NIP Borba...i Večernje Novosti*”, čime je Kompanija “Novosti” jednostavno **ukinuta**.

Navedena Uredba stupila je na snagu 03. marta 2000. godine i potpuno je logično da nijedan organ Kompanije “Novosti” ovde drugotuženog, nije mogao preduzimati bilo kakve radnje i aktivnosti u nastavku postupka privatizacije, s obzirom da po tadašnjim proposima nije predviđena privatizacija saveznih Javnih ustanova, niti je Kompanija “Novosti” u tom periodu imala status pravnog lica.

4.

U pogledu navoda pod tačkom 5., svedoci smo odgovora koji su sami tužioci pružili na pitanje “zašto su bili pasivni svih ovih godina”, i tek 10 godina, odnosno 12 godina nakon pokretanja postupka privatizacije - pokreću ovu tužbu. Ilustrativna je tvrdnja kojoj počinje taj deo tužbe gde se kaže “tužioci su mislili”.

Tužioci na žalost nisu morali da misle 12 godina, nego su trebali iskoristiti to svoje pravo onda kada je to pravo iskoristio najveći broj zaposlenih radnika u Kompaniji "Novosti". Protekom 12 godina nakon pokretanja postupka privatizacije tužioci su prekludirani i u relativnom i u apsolutnom smislu, jer su, između ostalog propustili rokove za korišćenje prava na besplatne akcije.

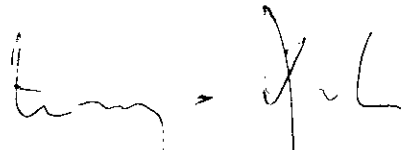
Čak neozbiljno zvuči da su tužioci "mislili" da će nakon upisa u Centralni registar hartija od vrednosti njihovo pravo na besplatne akcije iznenada se stvoriti jer su akcije pre četiri godine vredele 200 EUR, a sada vrede, prema samim navodima tužilaca 3.450 EUR.

5.

U pogledu utvrđivanja visine tužbenog zahteva punomoćnik drugotuženog na ovom mestu smatra da nema potrebe da se izjašnjava na ovakvu računicu, jer za to postoje egzaktniji podaci nego podaci koji su navedeni u tužbi i eventualni postupak veštačenja, ali tek nakon što se utvrdi da postoji barem **naznaka osnovanosti** tužbe, za koju mi smatramo da u ovom trenutku ne postoji.

Na kraju, drugotuženi u celosti osporava tužbeni zahtev, za usvajanje presude i međupresude naročito imajući u vidu procesnopravne nedostatke u koneksitetu presude i međupresude.

Beograd, 28.02.2008. godine

Punomoćnik drugotuženog